

Estimats amics,

El dia quatre d'octubre se celebra la festa de Sant Francesc d'Assís que, juntament amb Santa Clara, va fundar l'Ordre de les Clarisses. És per això que el tenim com a Pare i Mestre. Però Sant Francesc —es diu— és el Sant més universal perquè tothom se'l fa una mica seu: els ecologistes, els artistes, els poetes, fins i tot els naturistes... Nosaltres, avui, voldríem parlar-vos —encara que amb molta simplicitat— d'un dels aspectes més interessants de la seva rica fesomia: Francesc com a missatger de PAU.

Sant Francesc va néixer vers l'any 1182 a la ciutat d'Assís —Itàlia— en un moment de forts canvis en la societat de l'edat mitjana. Va créixer en un ambient bel·ligerant. Als disset anys, ell mateix es va allistar per combatre en el bàndol dels burgesos —Menors— contra els nobles —Majors— Somniava ser armat "cavaller" i l'atreia tot el que fos poder i grandesa... Quan es preparava per a una batalla va emmalaltir i el Senyor li va fer veure que el volia per un altre camí.

Torna a Assís i, en un moment inicial de la seva conversió, trobant-se a la Capella de la Mare de Déu dels Angels, anomenada de la Porciúncula, va quedar colpit per aquestes paraules del Sant Evangeli: "A qualsevol casa on entreu, digueu primer: PAU en aquesta casa". El camí de Francesc va quedar il·luminat per aquestes paraules com per la llum del sol. Va copsar, amb el mateix concepte de la Pau, el desig de difondre-la.

Sant Francesc, mantenint el respecte envers el text bíblic, varia la salutació segons els destinataris. Ell afirma de si mateix: "El Senyor em va revelar que saludéssim d'aquesta manera: El senyor et doni la Pau". I aquest missatge alegre l'adreçava tant als grups d'homes i dones que vivien a les ciutats, pobles o llogarets, com a les cases i les famílies que habitaven en aquests llocs.

La salutació de la Pau és en Francesc com una prec, una forma d'oració —fruit i desig— que es converteix en intercessió vers els qui la reben.

La Pau franciscana és un do admirable de Déu que emana de la redempció realitzada per Jesús des de la Creu i, per obtenir-la, és necessària la conversió del cor: Només genera pau —diu Sant Francesc— el que es converteix en fill de la PAU.

Francesc va promoure la Pau en casos molt concrets: a Bolonya, els nobles estan dividits, Francesc els dirigeix la paraula i fa que es reconciliïn.

A Assís aconseguí que el Bisbe i el podestà, enemistats, tornin a ser amics. Però Francesc, per portar a terme la seva missió de pau, es va servir només de l'Evangeli i del seu exemple de bondat i d'estimació envers tots els homes, considerant-los com a germans.

El missatge franciscà de Pau és d'indole positiva; s'oposa al terror, a l'amenaça, al mal amb vista del bé. La

pacificació es el resultat de la concòrdia interior, de l'harmonia entre els germans; en una paraula: aquella pau, en la lectura dels Drets Humans, que és fruit de la Justícia i la llibertat.

Hi ha una pregària, atribuïda a Sant Francesc, que sintetitza molt bé la seva idea de la Pau Evangèlica. És la següent:

SENYOR, FEU DE MI UN INSTRUMENT DE LA VOSTRA PAU!

Que on hi hagi odi, jo hi posi l'AMOR.

On hi hagi ofensa, jo hi posi el PERDÓ.

On hi hagi discòrdia, jo hi posi la UNIÓ.

On hi hagi error, jo hi posi la VERITAT.

On hi hagi dubte, jo hi posi la FE.

On hi hagi desesper, jo hi posi l'ESPERANÇA.

On hi hagi tenebres, jo hi posi la LLUM.

On hi hagi tristesa, jo hi posi l'ALEGRIA...

És aquesta pau, la que té les seves arrels en el Sant Evangeli, la que Sant Francesc va difondre durant tota la seva vida. I és aquesta la Pau que ell deixà com a herència a la seva família religiosa i a tothom; la Pau que nosaltres us desitgem de tot cor.

LES GERMANES DE LA FRATERNITAT DE SANTA CLARA

